

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 19.6.2022

Po Slavnosti Soslání Ducha Svatého jsme se přehoupali z doby velikonoční zase do liturgického mezidobí. I teď se nám ale velikonoční události připomínají. Tento týden se totiž slaví Slavnost Těla a Krve Páně a u nás s některými dětmi slavíme jejich první svaté přijímání. Díváme se znovu na Pána Ježíše při poslední večeři a opět slyšíme Jeho slova „Toto je moje tělo..., toto je moje krev..., to číňte na mou památku“. A za pár dnů (v pátek 24. června) oslavíme další svátek, který nám obrací pozornost k Pánu Ježíši – Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. To abychom nezapomínali, že nás všechny má Pán Ježíš ve svém srdci, nás všechny má rád. A na každého z nás Pán Ježíš čeká, abychom Mu odpověděli „I já tebe mám rád, Pane Ježíši“. Pojďme tedy společně oslat, že nás všechny Pán Ježíš zve, abychom byli s Ním – na Jeho hostině i v Jeho srdci!

Vaše Majka

Slavnost Těla a Krve Páně – „Boží Tělo“

Ve čtvrtek po Slavnosti Nejsvětější Trojice (tu jsme slavili minulou neděli) si s celou církví připomínáme veliký dar, který nám Pán Ježíš při poslední večeři před svojí smrtí nechal. Je to zvláštní dar. Ježíš nám totiž odkázal sám sebe. On – Boží Syn – s nekonečnou mocí se rozhodl vtělit do podoby chleba a vína a dát se nám lidem do rukou. To proto, aby se mohl stát naší potravou i naším nápojem. Obyčejný chleba je posilou pro naše tělo. Chleba proměněný v Tělo Pána Ježíše je pak posilou pro naši duši. Chleba je to nejzákladnější jídlo. Všude na světě lidé nějaký chleba znají. V domácnostech na celém světě bývá chleba základní potravinou, která je vždycky po ruce. Chleba nemá jen ten, kdo trpí opravdovou nouzí. Tak i Pán Ježíš chce být stále s námi. Nejen ve svátek nebo v neděli. Chce být s námi každý den. A ten, kdo Pána Ježíše v podobě chleba z vlastní vůle nepřijímá, trpí nouzí ve svojí duši, i když o tom možná ani sám neví. Ale jedna věc je – jak už to u Boha bývá – přece jenom trochu jinak. Zatímco obyčejný chleba my přetvoříme v součást svého těla, u chleba proměněného v Ježíšovo Tělo je to naopak. To Ježíš, kterého přijímáme, přetváří nás, abychom Mu byli čím dál podobnější. A víno? Tam, kde se pije víno, bývá radost. Víno se podává na oslavách, kde jsou lidé spolu, mají se rádi a je jim spolu dobře. I Ježíš nás chce pozvat na oslavu plnou radosti, kde se staneme jedním společenstvím. Rodinou, kde se všichni mají rádi a je jim spolu dobře. Proto se na oltáři víno proměňuje v Jeho Krev, abychom tak mohli přijmout do srdce Ježíšovu radost a lásku. Je to veliké tajemství, když kněz zopakuje Ježíšova slova vyslovená při poslední večeři a do docela obyčejného chleba a obyčejného vína se vtělí živý Ježíš. Nezmění se podoba, chuť, ani vůně. Ale Ježíš je najednou mezi námi přítomný a zve nás na svoji hostinu, kde On sám je pokrmem a nápojem. Žádná věda to tajemství nedokáže rozluštit. Ale kdo Ježíši věří a s úctou Jeho Tělo a Krev v podobě chleba a vína přijímá, ten je Ježíši blíž a blíž a cítí Jeho pomoc, lásku i radost a může Jeho poselství o Božím království nést ve svojí duši těm, kdo Ježíše zatím neznají.

O tomto svátku se v evangeliu čte jeden zvláštní a krásný příběh z Ježíšova života. Pojďme si ho vyprávět: Ježíš se zastavil na jednom místě a kázal lidem o Božím království. Také tam uzdravoval nemocné, kteří za ním přišli. To místo bylo ale daleko od města a odpoledne se pomalu začalo měnit ve večer. Zástup lidí, který se sešel, byl opravdu veliký a lidé začínali mít hlad. Ježíšovi učedníci navrhovali, ať se lidé rozejdou do okolních vesnic, aby si tam sehnali něco k jídlu a nocleh. Ježíš jim na to řekl: „Vy jim dejte jíst!“ Učedníci ale nesehnali nic víc než pět chlebových placek a dvě ryby. Přemýšleli, jestli jít rychle ještě něco nakoupit, ale hladových lidí bylo příliš. Ježíš jim řekl: „Rozsadte lidi po skupinách.“ Když si všichni sedli, vzal Ježíš těch několik chlebů a ryb, které

měli, požehnal je, lámal a posílal po učednících lidem. Učedníci rozdávali, lidé jedli. Všichni se najedli dosyta. A když dojedli, nasbíralo se ještě dvanáct košů zbylých kousků.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

V úryvku evangelia jsme četli, že Ježíš nasýtil veliký zástup lidí z pěti chlebů a dvou ryb, a ještě se nasbíralo spousta zbylých kousků. Ježíš ale netvoří jídlo pro zástup „z ničeho“. Nechal učedníky, ať seženou, co mohou. I my máme v životě vždycky udělat všechno, co můžeme, i když to lidským pohledem nebude stačit. Zbytek pak můžeme s důvěrou nechat na Bohu – ten dokáže naše úsilí mnohonásobně rozmnožit a dokončit to, co my nemůžeme.

Zároveň můžeme v tomto úryvku najít ještě jeden důležitý rozdíl mezi lidským a Božím pohledem. Učedníci chtěli lidi poslat, ať se každý o sebe postará sám, jak umí. Ježíš ale říká: „Postarejte se vy!“ Ježíš chce, abychom měli starost jeden o druhého a navzájem si s laskavostí a péčí pomáhali.

Ježíš chce být s námi, ale nikdy se nám nevnucuje. Nabízí nám svoji přítomnost nenápadně a tiše v podobě chleba a vína a nechává na nás, jestli i my budeme chtít být s Ním. Ať už ke svatému přijímání chodíte, nebo ještě ne, zkuste dnes Pánu Ježíši říct: „Děkuji Ti, že jsi tu pořád s námi a pomáháš nám.“

Oslava Nejsvětějšího Srdce Ježíšova byla přáním samotného Ježíše. Ten se zjevil před mnoha roky jedné řeholní sestře (jmenovala se Markéta Marie Alacoque /čti alakok/) a tohle svoje přání jí pověděl. Svoje srdce jí také ukázal – srdce hořící láskou k nám lidem, ozdobené křížem a ovinuté trním a bolestí z toho, když Mu lidé oplácejí nevděkem a ve svých srdcích lásku nemají.

Tentokrát můžete zkusit nakreslit některou z podob, které na sebe Pán Ježíš bere, aby tu byl s námi a pro nás – chleba a víno, hostii a kalich. Anebo si můžete vzpomenout na Nejsvětější Srdce Pána Ježíše – na to, jak nás ve svém srdci všechny láskyplně objímá, jak nás má rád. A zkuste nakreslit „svoje srdce“ a do něj toho, koho máte rádi.

